

# Statáriális határozattal kiírtották Alsóközpont főútjának fasorát

## A polgármester sürgős vizsgálatot rendelt el

(A Délmagyarország munkatársától.) Alsóközpont lakosságát nagy meglepetés érte kedden délelőtt. Amíg az alsóközponti templomban a március 15-i nemzeti ünnep alkalmából rendezett ünnepi mise tartott, amelyen a központ lakossága csaknem teljes számban résztvett, a Gazdasági Egyesület hosszú, közel százméteres épülete előtti uccarészen kivágták azokat a sűrűlombú, hatalmas juharfákat, amelyek a forró nyári napokon árnyékot borítottak a központnak erre a részére. A templomból kitóduló hívek már csak az uttestre döntött hatalmas törzseket látták.

A megdöbbenés első pillanatában mindenki azt hitte, hogy egy titokban tartott rendelkezést hajtották végre, mert hiszen ez a gyönyörű fasor közterületen, a templom és a vasutállomás közötti utvonalon, tehát Alsóközpont főútján állott. Amikor azután érdeklődtek a dolog iránt, kiderült, hogy a hatóságnak nem volt tudomása a fasor kipusztításáról. A fákat az Alsótanyai Gazdasági Egyesület vágatta ki, miután előbb árverést rendezett a fákra. Az árverést az egyesület elnöke, Szécsi Antal rendeztette az egyesület vezetőségének néhány percel előbb hozott határozata alapján. Miután mindenki a misén volt, az árverésen ugyyszólván senki sem vett részt, annál kevésbé vehetett, mert senki sem tudott róla. Így történt, hogy a hét ölestörzsű fát az egyesület vendéglőse vásárolta meg a rapid árverésen, még pedig nem több és nem kevesebb, mint huszonöt pengőért. A vendég-

lős az árverés után azonnal kivágatta a fákat és ezzel befejezett, jóvátehetetlen helyzetet teremtett.

Alsóközpont lakosságának vezetői azonnal magyarázatot kértek Szécsi Antaltól, a gazdasági egyesület elnökétől, aki azonban kijelentette, hogy a kivágott fák felett az egyesület rendelkezett, mivel ezeket a fákat évtizedekkel ezelőtt az egyesület ültette ki. A fák már megöregedtek, előbb-utóbb ugyanis ki kellett volna vágni őket és az egyesület vezetősége azért határozta el a fasor sürgős értékesítését, mert attól tartott, hogy a város fogja kitermelni a fákat. Az egyesület így magának szerezte meg a fák elárverezéséből származó pénzüsszeget.

Alsóközpont lakosságát nem elégtette ki ez a magyarázat. Többen dr. Pálffy József polgármesterhez fordultak és közölték vele a történeteket. A polgármesternek természetesen nem volt tudomása a fasor kiirtásáról. Kijelentette, hogy azonnal vizsgálatot indít az ügyben és ha a vizsgálat során olyan adatok merülnek fel, amelyek azt igazolnák, hogy szabálytalan, törvényellenes cselekmények történtek, intézkedni fog az eljárás megindításáról.

A helyzet, sajnos az, hogy Alsóközpont már semmiképpen sem kaphatja vissza egyik legszebb ékességét és hosszú esztendőkre kerül, amíg a kipusztított fák helyén ismét árnyékot adó, porfogó lomb nő.

## A földbérekérdésről beszéltek a képviselőház szerdai ülésén

„Meg kell szüntetni azt a tévhitet, amely szerint a kereskedő belolakodott elem“

Budapest, március 16. Külpolitikai események foglalkoztatták a képviselőházat a szerdai interpellációs napon. Az ülés elején a Ház harmadszori olvasásban elfogadta a gazdasági munkavállalók öregségi biztosításáról szóló javaslatot. Majd áttértek a gyakorlati irányu középiskolákról és a népiskolai tanítóképzésről szóló javaslat tárgyalására.

Kéthly Anna volt az első felszólaló. Azt fejtette, hogy a jövőben első és másodosztályú érettségi bizonyítványok lesznek a javaslat szerint. Akinek elsőosztályú érettségije van, az mehet az egyetemre, akinek másodosztályú, az nem mehet. Végül kijelentette, hogy most már nemcsak felekezeti, hanem osztályszempontból is kutadják, kinek mi a származása.

Szeder János amikor a tandíjakról és tandíjmentességről beszélt, heves szövíta támadt. Peyer Károly: A főváros széleskörű tandíjmentességet akart adni, de a minisztérium nem engedélyezte.

Hóman kultuszminiszter: Ez nem igaz! Peyer Károly: Tessék megkérdezni a fővárosi pártokat!

Kölcsey István: Orientálódjanak egy kicsit odakint!

Propper Sándor (Kölcsey felé): Tavalu mért csókolództak Schuschnigg-al, a macuk barátja volt, nem az enyém!

Eber Antal volt a következő felszólaló. A javaslatnak az az intenciója, hogy a fiataloságot elterelje a gimnáziumból és a gyakorlati iskolák felé irányítsa — mondotta —, bizonyos törést szenved, amikor a tudományegyetemre és a főiskolákra való beiratkozás-

nál a gimnáziumi kvalifikációt eltérbe helyezi. A közgazdasági gondolkodást kell belepántálni az ifjúságba. Nem üres definíciókat kell bemagoltatni az ifjúsággal.

— Meg kell szüntetni azt a tévhitet, amely szerint a kereskedő belolakodott elem a termelő és fogyasztó közé... A kereskedőnek komoly nemzetgazdasági feladata van

és az ország közgazdasági csak hasznát látja a jó kereskedők szaporodásának.

Mielőtt az interpellációkra tértek át, Matolsu Mátyás személyes kérdésben szólalt fel. Elmondotta, hogy legutóbbi interpellációi miatt Prónay és Pallavicini részéről a sajtóban súlyos támadások érték.

— Hangsúlyozottan és a leghatározottabban vissza kell innen utasítanom — mondotta — azt az eljárást, hogy alkotmányos törvényhozói jogaimba bárki is beavatkozzék, ha még Prónaynak, vagy Pallavicininek hívják is ezeket az urakat. Ebredjünk végre a mai helyzet súlyosságára, a hitbizományi nagybirtokokat a lehető legürgebben juttassuk a magyar parasztság kezébe.

Ezután áttértek

az interpellációkra.

Bárczay János volt az első interpelláló, a Szálasi-üggyel kapcsolatos belügyminiszteri és rendőri intézkedések tárgyában. Alkalmat akart adni — mondotta — a belügyminiszternek, hogy a feltevéseket megcáfolja és a

közvéleményt tájékoztassa. A miniszterelnök győri beszéde után azonban interpellációja elmondására nincs szükség, mert a miniszterelnök kijelentette, hogy továbbra is a jobboldali politikát kívánja szolgálni és ezek az intézkedések semmiesetre sem a jobboldali politika ellen irányulnak. Ezután kérte interpellációja törlését.

Rakovszky Tibor interpellált ezután az Eszterházy-hitbizomány területén folyó földbirtokpolitikai intézkedések tárgyában.

— Amikor a nyugati határokon — mondotta — világtörténelmi események dühöngtek, mind a négy napot a kerületemben töltöttem, amely határos az új német birodalommal. Nemcsak fegyvert kell szerezni, hanem az emberanyagot is meg kell teremteni, amellyel ezeket a fegyvereket fel kell használni.

— Amikor súlyos külpolitikai helyzet előtt áll az ország és nem tudjuk, mi következik a következő huszonnégy órában, olyan intézkedéseket tapasztalunk, amelyekről azt hisszük, hogy azért történnek, hogy elvegyék a nép kedvét a földtől.

Marschall Ferenc földművelésügyi miniszter válasza után az ülés délután félkettőkor véget ért.

## Azzal vádolnak egy anyát, hogy elrabolta — a saját gyermekét

(A Délmagyarország munkatársától.) Zsompár Mária budapesti asszony került szerdán gyermekrablás bűntette címén a szegedi törvényszék elé, mert a múlt év tavaszán saját hatéves Évike nevű kisleányát elrabolta a gyermek gondozójától és Budapestre szöktette. A főtárgyaláson felolvasták Zsompár Mária előtt a vádiratot, a vádlott erre kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek. Az elnök kérdéseire azután elmondotta a következőket: A gyerek a sajátja és a budapesti rendőrség intézkedésére vették el tőle...

— Miért vették el a gyereket? — kérdezte az elnök.

— Azért, mert a gyerek velem együtt koldult — mondotta az asszony, aki egyébként egyáltalán nem látszott koldusasszonynak. Éneklő koldus volt a kisleány, nagyon ügyes gyerek, szépen keresett és nekem szükségem volt a keresésére, mert betegeskedtem és nem tudtam keresni. A rendőrök többször elfogtak minket, legutóbb elvették tőlem a gyereket és Bozó Mária Mindszenti asszonyhoz adták ki a menhely útján.

— Maga azután kikutatta, hogy hol van a gyereke, elutazott Mindszentre, mintha látogatónak menne és amikor Bozó Mária a gyereket őrizetlenül hagyta, megszökött vele... — így volt? — kérdezte az elnök.

— Nem így volt elnök ur — felelte a vádlott. Bozó Máriától levelet kaptam, hogyha életben akarom látni a gyermekemet, akkor utazzam hozzá és azt is irta, hogy vigyem el tőle, mert nem akarja tartani. Bozó Mária önként adta át a gyereket, még meg is mutatta az utat, hogy merre kell mennem vele...

A bíróság kihallgatta Bozó Máriát is, aki tagadta, hogy levelet irt volna az anyának. Elmondotta, hogy tényleg nem akarta tartani a gyereket, mert az késsel fenyegette őt, állandóan az anyja után akart menni és arról mesélt, hogy anyjával és nagyjával hogy loptak Pesten és hogy hogyan koldultak. Szinte megrettent a gyerek rosszaságától és szeretett volna tudni rajta, azonban mégsem engedte át az anyának, Zsompár Mária elrabolta tőle a gyereket.

A törvényszék több tanút hallgatott ki, majd elnapolta a tárgyalást annak megállapítása végett, hogy a gyereket az árvaszék elvonta-e az anyai hatalom gyakorlása alól, mert csak ez esetben követhetett el Zsompár Mária gyermekrablást.